

za »jistě správný« a prvý soud vydal nové usnesení, aniž se výslovně odvolal na svou vázanost tímto zrušovacím rozhodnutím rekursního soudu. Není tu tedy předpokladů, za kterých nejvyšší soud výjimečně uznává přípustnost dovolacího rekursu proti srovnalým usnesením nižších soudů přes ustanovení § 528 c. ř. s. pokud se týče §§ 78 a 402 ex. ř. (srovnej rozhodnutí uveřejněná ve sb. n. s. pod čís. 3292, 5119 a 7492), a bylo proto dovolací rekursy odmítnouti jako nepřípustné.

Čís. 9614.

Pro soudní odhady k vůli vyměření zemské dávky z přírůstku hodnoty nemovitosti platí ustanovení soudního řádu o provádění a zhodnocení znaleckého důkazu. Odchylují-li se výsledky odhadů podstatně od sebe, jest soud povinen, by přihlížel k dřívějšímu odhadu a dbal jeho výsledku při zhodnocení posudku znalců, a to z úřadu. Soud provádějící odhad k návrhu zemského inspektorátu pro zemské dávky, nemůže rozhodovati o tom, zda se úřad vyměřující dávku má spokojiti s dřívějším odhadem k jinému účelu.

(Rozh. ze dne 6. února 1930, R I 62/30).

Soud první stolice povolil k návrhu zemského inspektorátu pro zemské dávky odhad nemovitostí k vůli vyměření dávky z přírůstku hodnoty. Rekursní soud napadené usnesení potvrdil. Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody :

Nelze souhlasiti s názorem rekursního soudu, že pro soudní odhady k vůli vyměření dávky z přírůstku hodnoty nemovitostí, jež se provádějí řízením nesporným, platí jiné předpisy, než pro odhady nemovitostí v řízení sporném. Právě naopak platí podle § 272 nesp. říz. i pro nesporné odhady, pokud nesporné řízení nemá zvláštních ustanovení, předpisy procesních zákonů, nyní tedy civilního soudního řádu a exekučního řádu, zvláště také jejich ustanovení o provádění a o zhodnocení znaleckého důkazu. Odhadní řád pro nemovitosti ze dne 25. července 1897, čís. 175 ř. zák., jest jenom podrobným provedením těchto předpisů podle zákonného zmocnění uděleného v § 144 ex. ř. Odhady téže nemovitosti k témuž dni nemohou se od sebe podstatně odchylovat, ať jsou provedeny v řízení sporném, nebo nesporném, neboť skutečná obecná cena nemovitosti, jež se podle § 306 obč. zák. zjišťuje odhadem, jest jen jedna. Odchylují-li se výsledky odhadů přece podstatně od sebe, jest to důkazem jejich nesprávnosti. Podle § 2 čís. 6 nesp. říz. bude soud povinen, by přihlížel k dřívějšímu odhadu a dbal jeho výsledku při zhod-

nocení posudku znalců, a to z úřadu (Srovnej čís. 8376 sb. n. s.). Přes to není dovolací rekurs opodstatněn. Odhad provedený podle stěžovatelova udání ve sporu nemá proti zemskému inspektorátu pro zemské dávky právní moci, neboť nehledíc k tomu, že určení odhadní ceny nebylo patrně před tím sporu a nestalo se v nálezu rozsudkovém, — nebyl zemský inspektorát ve sporu procesní stranou (§ 411 c. ř. s., § 18 nesp. říz.). Mimo to může sice podle § 17 dávkového řádu za určitých podmínek úřad vyměřující dávku vzíti za základ vyměření odhadní hodnotu zjištěnou jiným a za jiným účelem provedeným odhadem, ale není k tomu povinen a nemůže býti k tomu soudem nucen. Jako se nemůže soud při rozhodování o navrženém odhadu zabývatí otázkou, zda jsou tu vůbec podmínky pro vyměření dávky, neboť řešení její jest vyhrazeno správním úřadům v pořadu stolic, tak nemůže ani rozhodovati, zda se úřad vyměřující dávku má spokojiti s dřívějším odhadem. Návrh, by byl odhad proveden, jest pro soudy závazný, a musilo mu býti vyhověno. Dovolací rekurs jest bezdůvodný a musilo býti rozhodnuto, jak se stalo.

Čís. 9615.

V exekuci vnucenou správou pachtovního práva povinného jest vlastník pozemku, k němuž se vztahuje exekucí postížené právo, osobou třetí a nepřisluší mu právo k rekursu do usnesení, jímž byl uveden vnucený správce a jímž bylo vlastníku uloženo, by nerušil výkon vnucené správy.

(Rozh. ze dne 6. února 1930, R I 63/30).

Proti usnesení exekučního soudu, jež se týkalo uvedení vnuceného správce do správy pachtovního práva povinného Emanuela F-a k pozemku, patřícímu vlastnický Josefu F-ovi, a jímž bylo uloženo povinnému jakož i Josefu F-ovi, by nerušili výkon vnucené správy, podal rekurs vlastník pozemku Josef F. Rekursní soud rekursu vyhověl a napadené usnesení zrušil.

Nejvyšší soud k dovolacímu rekursu vymáhajícího věřitele změnil napadené usnesení v ten rozum, že odmítl rekurs Josefa F-a do usnesení prvního soudu.

Důvody:

Dovolacímu rekursu vymáhajícího věřitele nelze upřítí oprávnění. Usnesení prvního soudu vydáno bylo v exekuci na pachtovní právo dlužníka Emanuela F-a k pozemku Josefa F. a jest Josef F. v této exekuci, v níž není ani vymáhajícím věřitelem ani povinným, i když jest vlastníkem pozemku, k němuž se exekucí postížené pachtovní právo